

**Domnule Președinte,
Onorat prezidiu,
Stimați colegi,**

**Voiculescu Dan-Liviu
Candidat SENAT, poziția . . .**

Mă simt onorat de cinstea acordată prin luarea de cuvânt la aceasta întâlnire, în dorința de a-mi prezenta candidatura la **SENATUL ROMÂNIEI**, validată de **Organizația P.S.D. Sector 6**, București.

Numele meu este **DAN-LIVIU VOICULESCU**, am 52 ani, căsătorit, tată a doi copii, ambii studenți. Sunt președinte al Organizației Locale 14 P.S.D. din Sectorul 6 București, luptător în Revoluția din Decembrie 1989, fost consilier C.P.U.N. la Sectorul 6, deasemenea fost consilier P.D.S.R. la C.L. Sector 6 în mandatul 1996 – 2000. Sunt absolvent al Institutului Politehnic București, Facultatea Electronică și Telecomunicații, promoția 1978, actualmente dispun la Camera de Comerț a României și a Municipiului București.

Născut în București în apropiere de Piața Unirii, la fostul „Brâncovenesc”, am cunoscut îndeaproape în decursul timpului toate subunitățile administrative, azi cunoscutele sectoare 1 până la 6. În primii ani am cunoscut împrejurimile Cișmigiuului, locuind într-un cămin studentesc în Sectorul 5, am început școala primară în Sectorul 4, am continuat-o în Sectorul 1 în zona Amzei, liceul l-am urmat în Sectorul 2 zona Obor, am început facultatea locuind în Sectorul 3, azi fiind locuitor al Sectorului 6 unde dețin un apartament de 3 camere la bloc. Am crescut printre cărți, citind cam la întâmplare, tot ce îmi „cădea” în mână, istorie, literatură, ficțiune dar și presă interbelică. Când am terminat tot ce era de citit din casă, am luat bibliotecile publice la rând, așa mi-am făcut o imagine despre țara unde m-am născut - ROMÂNIA- astfel s-a înfiripat dorința de a contribui cu puterile mele la redobândirea locului fruntaș pe care îl merită între națiunile civilizate.

Părinții mei nu au avut avere însă am moștenit dorința de învățătura, bunul simț, echilibrul și cumpătarea ce m-au călăuzit în viață. Mulțumesc în special mamei mele, dar și soției, ficei și sorei mele care au fost un puternic și constant sprijin moral și nu numai, așa cum știu să fie toate femeile României. Mi-am ales de prieteni oameni de pretutindeni, indiferent de etnie, cultură sau poziție socială, fiecare din ei având câte „o parte bună”, oameni de la care am urmat exemplele pozitive sau dimpotriva m-au ajutat să mă feresc prin exemplul experiențelor lor dureroase. Acesta este motivul pentru care am avut prieteni și sfătuitoari oameni mult mai în vârstă comparativ cu mine, ceea ce s-a întâmplat și la Partid. Totuși, la cei cincizeci și doi de ani ai mei, încep să cred că a venit timpul să învăț și de la cei mai tineri, timpurile înnoindu-se continuu. Sunt fericit că am găsit în Tineretul Social Democrat un puternic sprijin, făcându-mă să mă simt mai tânăr decât mă arată vârsta. Bogat așa cum se înțelege azi nu am fost, nu sunt și nu voi fi, ba chiar cred că așa-i stă bine unui adevărat social-democrat. Bani nemuncați, oricât de mulți ar fi ei nu oferă fericirea, ba chiar așa spune că ce e mult strică. Personal prefer obiectele personalizate, întreținute sau chiar reparate de mâna mea celor noi, „la modă”. Desigur, nu e cazul tehnicii de calcul ce trebuie să fie pe cât posibil, „actuală” !. De mic m-am simțit atras de arta meșteșugărească, de tehnică și sporturi aplicative, având o fire de autodidact. Mulți ani, peste zece, m-am oferit ucenic voluntar după orele de cursuri liceale la una din unitățile Cooperăției unde am învățat strungărie, lăcătușerie, bobinaj motoare electrice, electrotehnică și în cele din urmă firească, m-am îndreptat către electronică și telecomunicații.

Acum aproape 40 ani, pornind de la clasica „galenă” am ajuns la proiectarea, construirea și programarea efectivă a computerelor cu microprocesoare, dar și la construirea de aparate radioemisie-recepție, azi fiind unul din veteranii sportului radio.

La momentul Revoluției din Decembrie 1989 am participat ca demonstrant dar și efectiv atât cu arma militară de foc (totuși fără a lua viața cuiva) cât mai ales cu arma radiocomunicațiilor pe unde scurte, transmițând informații importante pentru Ministerul Apărării Naționale în sprijinul Revoluției. Ca o continuare a Revoluției din 1989, am participat alături de greviștii foamei din Piața Revoluției în 1997.

Carte de muncă am de la 19 ani. Am debutat ca muncitor necalificat la I.M.G.B., apoi am lucrat în agricultură în unități ale Academiei de Științe Agricole și Silvicultură, am „făcut armata” la Transmisiuni ca telegrafist, am lucrat în mișcarea sportivă la Clubul Sportiv Municipal București, la Regionala C.F.R., la Ministerul Energiei Electrice, azi sunt dispecer la Camera de Comerț și Industrie a României și a Municipiului București. Însă cea mai frumoasă și instructivă perioadă din activitatea mea profesională s-a desfășurat la Institutul de Cercetări și Proiectări Telecomunicații, timp în care mi-am desăvârșit studiile superioare la Institutul Politehnic București, Facultatea Electronică și Telecomunicații. Nu am fost membru de partid înainte de 1990. Desigur, ca toată lumea am fost purtător un timp al cravatei roșii de pionier, ba chiar am fost ales la un moment dat și secretar U.T.C. de întreprindere. Faptul că în anii '80 sora mea s-a căsătorit cu un cetățean italian m-a ținut departe de politica acelor vremuri. Totuși lucrând în mișcarea sportivă am avut tangență cu munca organizatorică, multe acțiuni având caracter politic, după cum bine ne aducem aminte.

Cunoscând „strada” de copil, m-am considerat „de stânga” dintodeauna numai că atunci nu știam prea multe despre politica. Pornind de la operele lui Eminescu și Jack London și de ce nu, studiind și lucrările politico-economice ale lui Engels și Marx, consider că un caracter uman puternic, un adevărat luptător se încadrează perfect în doctrina social-democrată. La colegii revoluționari, la actualii prieteni și tovarăși de acțiune din cadrul Partidului Social Democrat am găsit motivație și sprijin ca militant politic. Solidaritatea și disciplina, modestia ce ne caracterizează pe cei mai mulți dintre noi îmi dau certitudinea că vom învinge în bătălia pentru mai bine, pentru toți românii.

Suntem într-un stat de drept și cu o economie de piață. Rolul proprietății private este hotărâtor la constituirea produsului intern brut, vestitul P.I.B. Trebuie să veghem ca această prosperitate să se reverse și asupra celor ce au contribuit, ce contribuie și acum nemijlocit la crearea sa. Înțeleg că reclama și protocolul necesar succeselor firmelor economice se obțin și prin sedii impunătoare și prin afișarea prosperității proprietarilor dar trebuie să asigurăm echitatea, o existență decentă, de nivel european și celor mulți, români ca și noi, proletari. Mi-am propus ca să sprijin în calitate de parlamentar impunerea unei legislații economice în concordanță cu exigențele europene care să aibă caracter de constantă și echitate pentru toate părțile interesate, astfel să încurajez investițiile purtătoare de locuri de muncă de care avem atâta nevoie. Voi milita pentru echilibrul financiar generator de stabilitate în lumea financiar-bancară, la fel, mă voi implica în legislația necesară în siguranța comunicației datelor în viitoarea lume bazată pe internet. Dar visul meu cel mai frumos este să mă avânt în bătălia pentru apărarea intereselor României după aderarea noastră la Uniunea Europeană, în Parlamentul European.

Doresc să mulțumesc tuturor membrilor de partid din toată Capitala pentru sprijinul acordat prin semnăturile de susținere și celor ce au intenția de a-mi acorda votul lor la alegerile preliminare, îmi iau angajamentul ca indiferent ce îmi va rezerva viitorul să rămân același, consecvent principiilor mele și dedicat social-democrației.

Vă mulțumesc pentru atenție,

e-mail: dankit@pcnet.ro

Candidat P.S.D. la SENATUL ROMÂNIEI,

internet site: <http://www.qsl.net/yo3jx>

Dan-Liviu VOICULESCU